هنگامی که برای نماز اذان داده می شود، شیطان فرار می کند و از عقب خود، هوا خارج می کند تا صدای اذان را نشنود.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذَا نُودِيَ لِلصَّلاةِ، أَدْبَرَ الشَّيْطَانُ وَلَهُ ضُرَاطٌ، حَتَّى لا يَسْمَعَ التَّأْذِينَ، فَإِذَا قَضَى النِّدَاءَ أَقْبَلَ، حَتَّى إِذَا ثوِّبَ بِالصَّلاةِ أَدْبَرَ، حَتَّى إِذَا قُضِيَ التَّثْوِيبُ أَقْبَلَ، حَتَّى يَخْطِرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ، يَقُولُ: اذْكُرْ كَذَا، اذْكُرْ كَذَا - لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ مِنْ قَبْلُ - حَتَّى يَظَلَّ الرَّجُلُ لا يَدْرِي كَمْ صَلَّى»: «هنگامی که برای نماز اذان داده می شود، شیطان فرار می کند و از عقب خود هوا خارج می کند تا صدای اذان را نشنود. و بعد از اذان برمی گردد. و باز هنگام اقامه گفتن فرار می کند. و دوباره پس از اتمام آن بر می گردد تا نمازگزاران را دچار وسوسه کند و می گوید: فلان مسئله و فلان مسئله و... را به خاطر بیاور. یعنی هر آنچه فراموش کرده به یادش می آورد و او را چنان سرگرم می کند که نداند چند رکعت، خوانده است».

[صحیح است] [متفق علیه]

وقتی مؤذن اذان می دهد، شیطان پشت کرده و از مکان اذان دور می شود تا صدای اذان را نشنود و بادی از خود خارج می کند؛ ظاهرا عمدا این باد را خارج می کند تا به شنیدن صدای آن مشغول شده و صدای اذان به گوشش نرسد؛ یا همانند ابلهان جهت سبک شمردن اذان این کار را می کند. شاید هم عمدا و از این جهت چنین می کند تا با طهارتی مقابله کند که برای نماز شرط است. و امکان دارد این کارش عمدی نباشد، بلکه هنگام شنیدن اذان به شدت بترسد و این صدا به سبب آن باشد. «و بعد از اذان، برمی گردد. و باز، هنگام اقامه گفتن فرار می کند و دوباره پس از اتمام آن بر می گردد تا نمازگزاران را دچار وسوسه کند». در اینجا رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «حتی یخطر» که به معنای وسوسه نمودن است؛ اصل آن از «خطر البعیر بذنبه» می باشد و وقتی بکار می رود که شتر دنبش را حرکت داده و با آن را به رانهایش بزند. و شیطان می آید تا فرزند آدم را منحرف کند. شیطان به هنگام اذان اتفاق بر کلمه توحید و سایر عقاید و برپایی شعائر را دیده و چون ذکر الله را دوست ندارد، فرار می کند و این همان معنی رهنمود الهی است که می فرماید: «مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ»: «از شرِ [شیطانِ] وسوسهگر که [به هنگام ذکر الله،] پنهان میگردد». شیطانی که هنگام ذکر الله عقب گرد نموده و مخفی گشته و دور می شود؛ اینکه می فرماید: «بَيْنَ المَرْءِ وَنَفْسِهِ»؛ شیطان بازمی گردد تا میان نمازگزار و قلبش حائل شده و به او بگوید: فلان چیز را بیاد بیاور، فلان چیز را بیاد بیاور؛ مواردی را برای او یادآور می شود که پیش از آغاز نمار در خاطر نداشت تا جایی که نمازگزار نمی داند و فراموش می کند چند رکعت خوانده است. و به این دلیل در حین نماز به سراغ انسان می آید - با اینکه قرآن در نماز خوانده می شود - چون نماز سراسر مناجات است و اینگونه قصد فاسد کردن نماز یا خدشه دار کردن و از بین بردن خشوع در نماز دارد. و گفته شده: فرار کردن شیطان به هنگام اذان، به این دلیل است که در روز قیامت ناچار به شهادت دادن به نفع انسان نگردد چنانکه در حدیث ابن مسعود آمده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10109